

מסכת סוטה

פרק ג משנה ד

אֵינָהּ מְסַפֶּקֶת לְשִׁתּוֹת עַד שֶׁפָּנְיָהּ מוֹרִיקוֹת וְעֵינֶיהָ בּוֹלְטוֹת
וְהִיא מְתַמְלֶאֶת גִּידִין, וְהֵם אוֹמְרִים הוֹצִיאוּהָ הוֹצִיאוּהָ, שֶׁלֹּא
תִּטָּמֵא הָעֶזְרָה. אִם יֵשׁ לָהּ זְכוּת, הִיָּתָה תוֹלָה לָּהּ. יֵשׁ זְכוּת
תוֹלָה שָׁנָה אַחַת, יֵשׁ זְכוּת תוֹלָה שְׁתֵּי שָׁנִים, יֵשׁ זְכוּת תוֹלָה
שְׁלֹשׁ שָׁנִים. מִכָּאן אוֹמֵר בֶּן עֲזַאי, חֵיב אָדָם לִלְמַד אֶת בֵּיתוֹ
תוֹרָה, שָׁאֵם תִּשְׁתֶּה, תִּדַּע שֶׁזְכוּת תוֹלָה לָּהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר, כָּל הַמְלִמֵּד אֶת בֵּיתוֹ תוֹרָה, כְּאִלוּ מְלַמֶּדֶה תְּפִלוֹת. רַבִּי
יְהוֹשֻעַ אוֹמֵר, רוֹצֶה אִשָּׁה בְּקֶבֶד וְתְּפִלוֹת מִתְּשַׁעֶה קִבִּין
וּפְרִישוֹת. הוּא הָיָה אוֹמֵר, תְּסִיד שׁוֹטָה, וְרָשָׁע עָרוֹם, וְאִשָּׁה
פְּרוֹשָׁה, וּמִכּוֹת פְּרוֹשִׁין, הָרִי אֶלּוֹ מִכְּלֵי עוֹלָם:

